Nr. DOK-3796
Teisminio proceso Nr. 2-69-3-11902-2019-5
(S)
img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. liepos 8 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas) ir Gedimino Sagačio,

susipažinusi su 2021 m. birželio 30 d. paduotu **ieškovės L. G.** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 30 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovė L. G. padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. kovo 30 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės L. G. ieškinį atsakovams V. M., J. M., trečiasis asmuo J. M. dėl naudojimosi nekilnojamuoju turtu tvarkos nustatymo ir pagal atsakovo V. M. priešieškinį ieškovei L. G., atsakovei J. M., trečiasis asmuo J. M. dėl naudojimosi nekilnojamuojo namo priestatą pripažinimo, gyvenamojo namo nuosavybės dalių pakeitimo, naudojimosi nekilnojamuoju turtu tvarkos nustatymo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau — ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad teismas netinkamai taikė ir aiškino Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 4.77 straipsnio 1 dalies nuostatas, reglamentuojančias bendraturčių teisių pasikeitimą padidinus bendrąją dalinę nuosavybę, pažeidė Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje įtvirtintą nuosavybės neliečiamumo principą ir CK 1.2 straipsnio 1 dalyje įtvirtiną teisėtų lūkesčių principą, pažeidė įrodinėjimą reglamentuojančias teisės normas (<u>CPK 185 straipsnis</u>). Pagal <u>CK 4.77 straipsnio</u> 1 dalį pagrindas padidinti bendraturčio dalį bendrojoje dalinėje nuosavybėje ir atitinkamai pakeisti naudojimosi tvarką, yra jei bendras daiktas yra padidinamas tokiomis sąlygomis: 1) turint kitų bendraturčių sutikimą; 2) laikantis įstatymų nustatytų taisyklių; 3) bendraturčio lėšomis. Nagrinėjamu atveju aukščiau aptartos sąlygos, priešingai nei nurodė apeliacinės instancijos teismas, nėra įvykdytos. Kaip teisingai nustatė pirmosios instancijos teismas, atsakovas nebuvo statytojas, pastato savo lėšomis nesukūrė nekilnojamojo turto ir jo vertės bei apimties nepadidino, turtą įgijo ne pagamindamas naują daiktą (CK 4.47 straipsnio 4 dalis), o sandorio pagrindu (CK 4.47 straipsnio 1 dalis), todėl neturėjo ir negalėjo įgyti daugiau teisių nei turėjo turtą paveldėjusi po sutuoktinio mirties J. M., kuri 2006 metais paveldėjo būtent ½ dalį gyvenamojo namo, kurio plotas buvo 237,50 kv. m. Kasatorė sandorio pagrindu 2017 m. balandžio 25 d. įgijo ½ gyvenamojo namo, kurio bendras plotas yra 237,50 kv. m. Taigi, ji turėjo pagrįstą lūkestį, kad jai nuosavybės teise priklausys ne mažiau kaip ½ aukščiau nurodyto namo, kurio plotas sandorio sudarymo metu buvo būtent 237,50 kv. m. Apeliacinės instancijos teismo argumentas, kad teisiškai nėra reikšminga aplinkybė, kad kasatorė pirkimo – pardavimo sutartimi įgijo ½ dalį 237,50 kv. m. gyvenamojo namo, yra visiškai nepagristas, nes pažeidžia nuosavybės neliečiamumo, teisėtų lūkesčių, civilinių teisinių santykių stabilumo principus. Apeliacinės instancijos teismas, panaikinęs pirmosios instancijos sprendimo dalį ir nustatęs, kad laiptine naudosis kasatorė ir atsakovas bendrai, netinkamai vertino byloje esančius įrodymus, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo formuojamos praktikos ir joje suformuotos teisės aiškinimo taisyklės, pagal kurią nustatoma naudojimosi tvarka kiekvienu konkrečiu atveju turi būti tokia, kad nekiltų arba kiltų kiek įmanoma mažiau prielaidų konfliktinėms situacijoms atsirasti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. gruodžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-351-701/2020).

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai pažeidė skunde nurodytas proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad

šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakant priimti kasacinį skundą, grąžintinas sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti L. G. (a. k. (duomenys neskelbtini) 150 (vieną šimtą penkiasdešimt) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2021 m. birželio 30 d. SEB banke, mokėjimo nurodymas Nr. 1096.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas

Gediminas Sagatys